

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 07 maj 2020
Nr. Ref.:RK 1558/20

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI236/19

Parashtrues

Hamdi Kuleta

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Kolegjit të Apelit të
Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës
për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit,
nr. AC-I-14-0339-A0001, të 29 nëntorit 2019**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga Hamdi Kuleta nga Podujeva (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktvendimin e Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Apelit), [nr. AC-I-14-0339-A0001], të 29 nëntorit 2019.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar, me të cilin pretendohet se janë shkelur të drejtat e parashtruesit të kërkesës të garantuara me nenet 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe 32 [E Drejta për Mjete Juridike] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta)

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 23 dhjetor 2019, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 30 dhjetor 2019, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Bajram Ljatifi gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Bekim Sejdiu (kryesues), Selvete Gërxhaliu-Krasniqi dhe Gresa Caka-Nimani.
7. Më 16 janar 2020, Gjykata e informoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës dhe kërkoi nga ai që t'ia dorëzojë Gjykatës të gjitha vendimet e gjykatave të rregullta të cilat parashtruesi i ka përmendur në kërkesën e tij. Në të njëjtën ditë, kërkesa iu dërgua Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Dhoma e Posaçme)
8. Më 22 janar 2020, parashtruesi i kërkesës i dorëzoi në Gjykatë dokumentet e kërkuara.
9. Më 14 shkurt 2020, Gjykata kërkoi nga Dhoma e Posaçme që të dorëzojë në Gjykatë "Vërejtjen e datës 20 nëntor 2014, të cilën Dhoma e Posaçme i ka dërguar parashtruesit të kërkesës për pagesën e taksës gjyqësore".
10. Më 19 shkurt 2020, Dhoma e Posaçme e dorëzoi në Gjykatë dokumentin e kërkuar.

11. Më 22 prill 2020, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës

Përmbledhja e fakteve

12. Më 23 dhjetor 2010, Ndërmarrja Shoqërore “Amortizatorët” (në tekstin e mëtejme: NSH “Amortizatorët”) në Prishtinë, përmes Vendimit [nr.379/1], kishte bërë shpërndarjen e mjeteve të inkasuar nga qiraja e ambienteve të NSH “Amortizatorët” për punëtorët e ndërmarrjes. Parashtruesi i kërkesës ishte mbuluar nga shpërndarja e këtyre mjeteve.
13. Parashtruesi i kërkesës ka pasur të drejtë ankese kundër Vendimit të lartpërmendur në afat prej 15 ditësh, ndërsa nga shkresat e lëndës vërehet se parashtruesi i kërkesës nuk e kishte parashtruar një ankesë të tillë.
14. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur kërkesë në Autoritetin e Likuidimit të NSH “Amortizatorët” ku kërkoi anulimin e ndarjes së mjeteve financiare të inkasuar nga pagesa e qirasë së ambienteve NSH “Amortizatorët”, duke pretenduar se mjetet janë shpërndarë në mënyrë të pabarabartë.
15. Më 8 tetor 2013, Autoriteti i Likuidimit i NSH “Amortizatorët” të Agjencisë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Autoriteti i Likuidimit), përmes Vendimit [PRNo47-0221], kishte refuzuar si të pavlefshme kërkesën me arsyetimin se një pjesë e këtyre mjeteve të inkasuara është shpërndarë për Administratën Tatimore të Kosovës, ndërsa pjesa tjetër për punëtorët e NSH “Amortizatorët”.
16. Më 4 nëntor 2013, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur ankesë në Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme, kundër vendimit të lartpërmendur të Autoritetit të Likuidimit duke pretenduar se ndarja e këtyre mjeteve nga ana e menaxhmentit të NSH “Amortizatorët”, ishte bërë në mënyrë arbitrare, jo të barabartë dhe pa kriterë.
17. Më 7 nëntor 2014, Kolegji i Specializuar i Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Specializuar) përmes Aktgjykimit [C-IV-13-2814] I. refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe vërtetoi Vendimin [PRNo47-0221] e Autoritetit të Likuidimit të 8 tetorit 2013, duke e konsideruar të njëjtin si të drejtë dhe të ligjshëm dhe II obligoi parashtruesin e kërkesës që në afat prej 15 ditësh, të paguajë taksën gjyqësore në vlerë prej 20 euro.
18. Më 19 nëntor 2014, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur ankesë në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Apelit), kundër Vendimit [C-IV-13-2814] të Kolegjit të Specializuar duke pretenduar shkelje procedurale dhe kërkoi që të prishet Aktgjykimi i Kolegjit të Specializuar dhe lënda të kthehet në rishqyrtim.

19. Më 20 nëntor 2014, Dhoma e Posaçme, i dërgoi parashtruesit të kërkesës vërejtje me shkrim për pagesën e taksës gjyqësore në shumë prej 100 (njëqind) euro, duke i tërhequr vërejtjen se nëse nuk paguhet taksa gjyqësore brenda 15 ditësh, ankesa do të konsiderohet e tërhequr.
20. Më 29 nëntor 2019, Kolegji i Apelit me Aktvendimin nr.[AC-I-14-0339-A001], konstatoi se ankesa e parashtruesit së kërkesës kundër Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar [C-IV-13-2814] konsiderohet e tërhequr pasi parashtruesi i kërkesës nuk kishte paguar taksën gjyqësore. Kolegji i Apelit, mes tjerash, arsyetoi se:

Në bazë të nenit 69.1 të Ligjit nr. 06/l-086 mbi Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (LDHP), Kolegji i Apelit vendosi të mos mbajë pjesën gojore të procedurës. Për faktin se ankuesi nuk e ka paguar taksën gjyqësore, Kolegji i Apelit hoqi dorë nga dorëzimi i ankesës të e paditura.

Sipas nenit 253.4 të Ligjit të Procedurës Kontestimore (LPK): "Paditësi ka për detyrë që padisë t'ia bashkëngjis vërtetimin mbi taksën gjyqësore të paguar". Neni 253.5 thotë: "Në qoftë se paditësi nuk e paguan taksën gjyqësore të përcaktuar për padinë as pas vërejtjes se dërguar nga gjykata, edhe pse nuk ekzistojnë konditat për lirim nga detyrimi i pagimit të taksës gjyqësore, do të konsiderohet se padia është tërhequr". Në bazë të nenit 3.1 të Udhëzimit Administrativ nr. 01/2017 të Këshillit Gjyqësorë të Kosovës (KGJK), përcaktimi i taksës gjyqësore për t'u paguar në kohën kur është paraqitur kërkesa, është i bazuar në vlerën e kontestit, respektivisht në natyrën e kërkesës

[...]

Pasi që ankuesi nuk e ka paguar taksën gjyqësore siç është kërkuar nga ai, përmes njoftimit (vërejtjes) së datës 20 [nëntor]2014, e cila iu është dorëzuar përfaqësuesit të ankuesit me 21 nëntor 2014, dhe ai nuk ka parashtruar kërkesë për t'u liruar nga pagesa e taksës gjyqësore, Kolegji i Apelit konsideron se ankesa është e tërhequr".

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

21. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Kolegji i Apelit me vendimin e kontestuar, i ka shkelur atij të drejtat e garantuara me nenet 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe 32 [E Drejta për Mjete Juridike] të Kushtetutës.
22. Parashtruesi i kërkesës pretendon se " Asnjë dispozitë ligjore për DHPGJS nuk udhëzon në aplikimin e dispozitave të LPK-së në këtë dhomë dhe rrjedhimisht nuk ka bazë të konsiderohet e tërhequr ankesa, pa u vendosur në meritum, ngase nuk është paguar taksa".
23. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që ta anulojë dhe ta shpallë jokushtetues Aktvendimin e Kolegjit të Apelit [nr. AC-I-14-0339-A001], të 29 nëntorit 2019.

Pranueshmëria e kërkesës

24. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe të parapara me Rregullore të punës.
25. Në këtë drejtim, Gjykata, fillimisht, i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

26. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 49 [Afatet] të Ligjit, i cili parasheh:

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor. [...].”

27. Në rastin konkret, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës e ka parashtruar kërkesën si individ dhe si palë e autorizuar; kërkesën e ka parashtruar brenda afateve të përcaktuara me nenin 49 të Ligjit dhe pas shterjes së të gjitha mjeteve juridike të parapara me ligj.

28. Megjithatë, Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 [Saktësimi i kërkesës] të Ligjit, i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

29. Gjykata po ashtu i referohet paragrafit (2) të rregullit 39 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës, që parasheh se:

“(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”

30. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës pretendon se Kolegji i Apelit përmes Aktvendimit [nr. AC-I-14-0339-A001] i ka shkelur të drejtën e parashtruesit të kërkesës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm. Në lidhje me këtë, ai pretendon se Kolegji i Apelit në kundërshtim me dispozitat ligjore e ka konsideruar ankesën e parashtruesit të tërhequr dhe në këtë mënyrë i është shkelur e drejta për mjete juridike.

31. Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të merret me gabimet e faktit ose të ligjit që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta gjatë vlerësimit të provave apo zbatimit të ligjit (ligjshmërisë), përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria). Në të vërtetë, është roli i gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykimin e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: GJEDNJ) të 21 janarit 1999, *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, nr. 30544/96, paragrafi 28).
32. Roli i Gjykatës Kushtetuese është që të sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat e garantuara me Kushtetutë dhe instrumentet e tjera ligjore. Prandaj, Gjykata Kushtetuese nuk mund të veprojë si “gjykatë e shkallës së katërt” (Shih, Aktgjykimin e GJEDNJ-së, të 5 shkurtit 2015, *Bochan kundër Ukrainës*, nr. 22251/08, para. 61.).
33. Në rastin e parashtruesit të kërkesës, Gjykata rikujton se Kolegji i Apelit, e konsideroi ankesën e parashtruesit kundër Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar, të tërhequr pasi që parashtruesi i kërkesës, përkundër vërejtjes së dërguar nga Kolegji i Apelit, nuk e kishte paguar taksën gjyqësore të paraparë me Udhëzimin Administrativ nr.01/2017 të Këshillit Gjyqësor të Kosovës, që përcakton se parashtruesi i kërkesës duhet ta paguajë taksën kur e parashtron ankesën.
34. Gjykata vëren se Kolegji i Apelit i ka vlerësuar dhe interpretuar dispozitat juridike në lidhje me taksën gjyqësore dhe vendimin e tij e kishte arsyetuar duke u bazuar në Ligjin për Procedurën Kontestimore, dhe në bazë të nenit 3.1 të Udhëzimit Administrativ nr. 01/2017 (UA) të Këshillit Gjyqësor të Kosovës (KGJK), që parasheh se “përcaktimi i taksës gjyqësore për t’u paguar në kohën kur është paraqitur/parashtruar parashtrësja, është i bazuar në vlerën e kontestit, respektivisht në natyrën e parashtrësës”. Kolegji i Apelit, në arsyetimin e tij specifikon se “Vendimi i KGJK-se nr. 01/2017, i zbatueshëm nga data 01 maj 2017, për miratimin e tarifës së taksës gjyqësore të DHPGJS-se, përcakton se ankuesi duhet të paguajë shumën fikse prej 20 euro për parashtrimin e ankesës”.
35. Gjykata vëren se, Kolegji i Apelit po ashtu kishte arsyetuar se parashtruesi i kërkesës “nuk e ka paguar taksën gjyqësore siç është kërkuar nga ai përmes njoftimit (vërejtjes) së datës 20 [nëntor]2014, e cila i është dorëzuar përfaqësuesit të ankuesit me 21 nëntor 2014” dhe për më tepër “nuk ka paraqitur kërkesë për lirim nga taksa gjyqësore.”
36. Gjykata konsideron se përfundimet e Kolegjit të Apelit janë arritur pas një shqyrtimi të hollësishëm të dispozitave relevante në lidhje me taksat gjyqësore dhe faktit që parashtruesi i kërkesës nuk e kishte paguar taksën gjyqësore dhe nuk kishte bërë kërkesë për lirim nga kjo pagesë.
37. Të gjitha çështjet, të cilat ishin relevante për vendosjen në lidhje me mospagesën e taksës gjyqësore nga parashtruesi i kërkesës, ishin shqyrtuar siç duhet nga Kolegji i Apelit. Të gjitha arsyet materiale dhe ligjore që lidhen me vendimin e kontestuar u analizuan dhe si rrjedhojë, Gjykata konkludon se

procedurat në gjykatat e rregullta, të shikuara në tërësinë e tyre ishin të drejta (shih rastin e Gjykatës KI 57/19, parashtrues i kërkesës, *Slavica Miric*, Aktvendim për Papranueshmëri, i 12 dhjetorit 2019, para 52; KI 62/18, parashtrues i kërkesës, *Nadlije Gojani*, Aktvendim për Papranueshmëri, i 27 shtatorit 2018, para 42, shih gjithashtu , *mutatis mutandis*, Aktgjykimi i GJEDNJ-së i 21 janarit 1999, *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, nr. 30544/96, paragrafët 29 dhe 30).

38. Sa i përket pretendimit të parashtruesit të kërkesës për shkeljen e të drejtës për mjete juridike si rezultat i kërkesës së Kolegjit të Apelit për pagesën e taksës gjyqësore, Gjykata rikujton se, sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, kërkesa për të paguar taksë gjyqësore për çështje civile në lidhje me paditë apo ankesat, për të cilat gjykatat duhet të vendosin, nuk mund të konsiderohet si kufizim i të drejtës për qasje në gjykatë që është e papajtueshme, *per se*, me të drejtën për gjykim të drejtë dhe të paanshëm (shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykimin e GJEDNJ-së, të 30 nëntorit 2005, *Podbielski dhe PPU Polpure kundë Polonisë*, nr. 39199/98, para. 64).
39. Andaj, shuma e taksës gjyqësore e vlerësuar nën dritën e rrethanave të rastit të caktuar, duke përfshirë mundësinë e parashtruesit të kërkesës për ta paguar atë, dhe faza e procedurës në të cilën taksa gjyqësore është vendosur, janë faktorë që duhet të merren parasysh kur të vendoset nëse personit i është respektuar e drejta për qasje në gjykatë (shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykimin e GJEDNJ-së, të 30 nëntorit 2005, *Podbielski dhe PPU Polpure kundë Polonisë*, nr. 39199/98, para. 64, shih po ashtu rastin e Gjykatës, KI 62/18, parashtrues i kërkesës, *Nadlije Gojani*, Aktvendim për Papranueshmëri, i 27 shtatorit 2018, para 44; KI 78/18, parashtrues i kërkesës, *Pashk Malota*, Aktvendim për Papranueshmëri, i 27 shkurtit 2019, para 47).
40. Në lidhje me këtë, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk ka paraqitur dëshmi, fakte dhe argumente që tregojnë se shuma e taksës gjyqësore për të cilën është obliguar parashtruesi i kërkesës, mundësitë e tij për të paguar atë si dhe rrethanat e rastit të tij në përgjithësi kanë ndikuar në të drejtën e tij për qasje në gjykatë, ashtu si parashihet me nenin 31 të Kushtetutës. Për më tepër, Gjykata nga shkresat e lëndës vëren se parashtruesi i kërkesës përkundër vërejtjes së dërguar nga Kolegji i Apelit as nuk kishte paraqitur kërkesë për lirim nga taksa gjyqësore, ashtu siç ishte paraparë me ligj.
41. Gjykata rikujton se fakti i thjeshtë që parashtruesi i kërkesës nuk është i kënaqur me rezultatin e vendimeve të gjykatave të rregullta apo përmendja e neneve të Kushtetutës nuk është e mjaftueshme për të ndërtuar një pretendim për shkelje kushtetuese. Kur pretendohen shkelje të tilla të Kushtetutës, parashtruesi i kërkesës duhet të sigurojë pretendime të arsyetuara dhe argumente bindëse (shih, Aktvendim për papranueshmëri i 10 shkurtit 2015, *Abdullah Bajqinca*, KI136/14, paragrafi 33).
42. Si përmbledhje, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk ka paraqitur dëshmi, fakte dhe argumente që tregojnë se procedurat para Kolegjit të Apelit kanë paraqitur në ndonjë mënyrë shkelje kushtetuese të të drejtave të tij të garantuara me Kushtetutë, përkatësisht të drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm dhe të drejtës për mjete juridike.

43. Rrjedhimisht, Gjykata vjen në përfundim se kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe deklarohet e papranueshme, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 22 të Ligjit dhe rregullin 39 (2) të Rregullores së punës, më 22 prill 2020, njëzëri

VENDOS

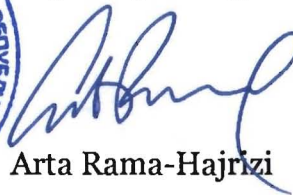
- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë

Gjyqtari raportues

Bajram Ljati

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi